

se (prišel na kant), če bo o prihodnjih volitvah prišlo sploh še kaj možakov volit, komu neki bo šla za to hvala, kakor možem, katerih možko obnašanje je vsaj nekoliko porok za to, da bo znabiti v državnozbornem (parlamentarnem) življenju vendar kedaj bolje.“ —

Zavoljo tega članka je bil list „Deutsche Zeitung“ konfisciran. Ravno sedaj, ko imamo Avstriji odločiti osodo zopet za 10 let, morda za zmiraj, je vsakako potrebno, da se po političnih časnikih izreče vsaka misel, da tako boj za resnico in pravico ni le v zboru zastopnikov, ampak tudi po časnikih, in se tako dá ljudstvu prilika, spoznati svoje zastopnike po obnašanju njihovem.

Če je vladi prav, da nas po vladnih časnikih zasmejujejo, je vendar vsaj pravično to, da se obramba takih napadov ne prepové, da se tistim, ki ne marajo večega bremena za Avstrijo, ne zamašé usta s konfiskacijami. Ker se je zdaj, ko se ima vse to odločiti, res bati, da bi se kaj takega več ne zgodilo, — ker se je dalje bati, da bi se ta članek ne pokončal po objektivni obsodbi, stavijo podpisani vsemu ministerstvu to le interpelacijo:

„Je li ministerstvu znano početje vladi privrženih časnikov, pa tudi to, da tistim časnikom, ki se ustavljajo večim bremenom Avstrije, se ne pripušča odbijati take napade, in da se tako enostransko pa nevarno pritiska na javno mnenje?“ Sledijo podpisi.

Naši dopisi.

V Gorici 19. maja — Pogreb r. kapelnika g. Fr. Pirca je bil veličasten — povečem na stroške Vél. cerkve in municipija, katerima je služil. Izkazali so mu poslednjo čast ne le mnogi njegovi učenci in učenke, — od naj starejših do naj mlajših, — temuč tudi brezštevilna množica gospôde obojega spola, med katero skoraj vsa mestna duhovščina. Spremlstvu na čelu sta bila sedanji župan dr. Deperis, in pa nekdanji dvorni svétnik dr. Visini. Razen meščanske bande bil je še poseben kôr, ki je pel „Miserere“. Goričani so imeli Pirca za svojega someščana, ker je celih 57 let tukaj bival in deloval. Prišedši sem leta 1821. (16 let star) hotel je postati učiteljski preparand, ali tedanji prvostolični regens chori g. Kupik (Čeb) — spoznavši sposobnost Pirčevo za muziko — ga je odvrnil od te misli in napravil, da se je ves vdal godbi. Prvo mašo v Gorici je orglal v semeniščni kapeli in precej potem postal organist na Placuti (predmestji) in l. 1848 kapelnik v Vél. cerkvi. Jutre bo osmina po ranjcem in bodo peli mašo, ki jo je za pogreb kralja Karola X. (leta 1836.) složil regens chori rajnki Kubik. Vdeleževalo se bode vse muzično osebje našega mesta pod vodstvom spretnega kapelnika meščanske bande, g. Mugnone-a, kateri postane bržkone Pircev naslednik. — Od mrtvaških reči naj prestopim k predmrtvaškim, to je, k epidemični bolezni v Št. Andreži. Poslednje dni se je razširila epidemija tudi po sosednih vaseh, po Sovodnjah, Peči, Rupih, Mirnu i. dr. Mnogo zdravnikov je opazovalo bolnike; vsi so edini v tem, da je — ne prav huda — miliaria, samo dr. Rojic trdi v „Soči“, da je kožna bolezen „erythema exsudativum papulatum“. Mestni magistrat Goriški in c. k. okrajna gosposka okolična sta večkrat sklicala zdravnike na posvet o tej zadevi in danes je tudi Tržaško namestništvo poslalo sem dr. Zadro-a, zdravstvene komisije Primorske predsednika, ki je z našim mestnim fizikom dr. Luzzatto-m obhodil Št. Andrež. Jutre menda priobčijo časniki izrek te komisije. Bolezen napreduje proti jugu, držeč se — kakor mi je nek zdravnik pravil

— Sočkega toka. Takošne epidemije ni bilo v naših krajih (blizo mesta) še nikdar;*) nje domovina je neki zgornja Italija sosebno Mantova, Verona etc. Pa tudi v naši Furlaniji, in v Istri je znana. Napadeni ljudje (v naših vaséh) se skoraj vsi ozdravijo, vendar pa smo imeli tudi nekaj fulminantnih smrtnih primerljev (v 48, celó v 24 urah). Symptomi in pretek bolezni niso — kakor sem slisal pripovedovati — pri vseh bolnikih povsem enaki; odtod prihaja menda razlika gledé diagnose pri raznih zdravnikih. Več o tem — znabiti — prihodnjič.

Iz Savinske doline 15. maja. (Gosp. Rudl iz Marbega in pa jezik slovenski.) Naša Štajarska kmetijska družba je letos imela 26. in 27. svečana svoj občni zbor, v katerem se je med mnogimi družimi predmeti obravnaval predlog Celjske podružnice, ki je meril na to, naj bi družbin centralni odbor delal na to, da se dobí popoten učitelj, ki bi razlagal kmetovalcem v doljnem Štirskem sadje in vinorejo, pa tudi živinorejo, obdelovanje polj in senožit itd. v slovenskem jeziku. Po naključbi mi je nedavno prišel v roke stenografični zapisnik onega zbora, — pa kaj najdem v njem? C. k. notar Rudl, predstojnik podružnice Marbeške, odobruje predlog predstojnika Celjske podružnice, viteza Berksa, da bi se za okraj Celjski dobil slovenskega jezika zmožen učitelj, ki bi gospodarje, ki nemški ne umejo, podučeval v gori navedenih kmetijskih razdelkih, in dobro povdarjal potrebo, da družbe kmetijske se posebno ozirajo na kmeta in mu priliko dajejo, da se podučí v vsem, kar dandanes zahteva napredek kmetijstva; rekel je: „mi imamo v Mariboru izvrstnega popotnega učitelja gosp. Kalmana, al on predava le sadje in vinorejo, pri nas pa je povzdiga živinoreje in kar je ž njo v zavezi, poglavitna stvar, zato pa potrebujemo slovenskega jezika zmožnega učenika, kajti kdor slovenski ne zná govoriti v zboru naših kmetov, tak ne opravi nič. Vitez Berks je dobro govoril in pravo trdil. Al kako se je odrezal notar Rudl? Izprva je v 4 vrsticah pritrdil predlogu Berksovemu, al koj potem je razodel svojo jezikoslovno „modrost“ in jo zapečatil z nemčurijo, rekši, da „natoroznanske vede so novejši čas zeló napredovale in treba je bilo stvariti mnogo tehničnih izrazov; za te pa slovenski jezik nima celó nobenih besedí; jemati bi jih bilo treba iz drugih slovanskih jezikov: iz Ruskega jezika, ki ima celo fabriko za kovanje novih besedí; Ruskega jezika pa naše ljudstvo ne razume, zato mislim: mi ne potrebujemo tujih besedí, ki jih naše ljudstvo ne razume, in bolje je, da se uči v Avstriji veljavni kulturni jezik.“ — Tako je modri Salomon govoril in „dobro-klici“ (Zustimmung) so bili „lon“ njegove modrosti. In to se je godilo l. 1878. v glavnem mestu dežele, ki ima nadeno tretjino stanovnikov slovenske narodnosti! V vsem zboru ni bilo žive duše, ki bi bila drznega kulturonosca zavrnila s tem, da bi mu bila citirala izvrstne slovenske knjige, ki jih imamo prav v teh predmetih, o katerih je vitez Berks želel za Celjski okraj popotnega učitelja. Naj notarju Rudlenu pošlje dr. Bleiweis krasno svojo nedavno knjigo „Umno živinorejo“; če gosp. Rudl ne razume slovenski in tehničnih izrazov v njej, gledal bo vsaj slike, ki mu bodo bakljo prižgale, da je jezik slovenski zmožen, vsako živinorejsko stvar povedati tako, kakor jo pové Nemec. Naj gosp. Rudlenu pošlje prof. Povše svoje nove knjige z imenom „Umni kmetovalec“. Naj se mu pošlje Zalokarjevo „Umno kmetovanje“, ki obsega vse razdelke kmetijske in se ne ogibuje no-

*) Predlanskim je razsajala „miliaria“ tudi pri nas na Notranjskem, posebno v okraji Postonjskem. Vred.

benega predmeta zato, da bi slovenski jezik ne imel tehničnih izrazov. Če pa s temi knjigami, ki razkladajo vse tiste nauke, za katere je vitez Berks popotnega učenika zahteval, gosp. Rudl ni zadosteno, naj mu kdo naših Slovencev pokaže „Letopise“ Matice slovenske, ki v „bibliografiji“ naznanjajo še druge knjige, ki so zadnja leta v slovenskem jeziku prišle na svetlo, da bode notár Rudl se opozoril na znani pregovor: „naj slepec ne sodi o barvah“, in da slovenski jezik dandanes ni več „barbarsk“ jezik, da bi slovenski narod moral se ponemčevati zato, da se z birgljami „kulturnega“ jezika uči kmetijskih znanosti. — To se mi je potrebno zdelo očitno spregovoriti, ker sem zastoj čakal, da kdo drug naših rodoljubov zavrne nemčurja Marburškega.

Iz Ljutomera. (*Vabilo k 4. občnemu zboru „Učiteljskega društva za slovenski Štajer“*.) Ta zbor bode v torek po binkošti, 11. junija v Ljutomeru, in se začne ob 8. uri zjutraj v sobi 1. realke. — Dnevni red mu je: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika in polaganje računa od 15. avgusta 1876. do 1. junija 1878. 4. Volitev 3 pregledovalcev računa. 5. Pogovor o bodočem delovanju društva in določevanje o visokosti društvene letnine. 6. Določevanje društvenega sedeža in kraja za bodoči občni zbor. 7. Volitev predsednika in 14 odbornikov. 8. Predlogi in nasveti posameznih udov.

Na čast deležnikom 4. občnega zbora „Učiteljskega društva za slovenski Štajer“ v Ljutomeru priredi podpisani odbor sledeče: Na binkoštni ponedeljek: 1. Zabavo s petjem in godbo (v pivarni ob 4. uri popoldne). 2. Skupno razveseljevanje v čitalnici (zvečer.) Na binkoštni torek: 3. Skupni izlet k „vili“ g. Zemljiča nad Ljutomer za razgledovanje ljutomerske okolice ob 7. uri zjutraj. 4. Skupni obed v čitalnici ob 11. uri predpoldnem.

(Oseba plača 60 kr. za jed in pijačo.) (Ob 1. uri odhod je v Ormuž onih p. n. gg. deležnikov, kateri se bodo morali zaradi šole v sredo z vlakom ob 4. popoldne odpeljati).

Da podpisani odbor vdeležitev pri zboru olajša, pri-skrbel bode vsem deležnikom te skupščine brezplačno vožnjo od Ormuža v Ljutomer in nazaj ter brezplačno prenočišče v Ljutomeru. Gosp. deležnike bodo čakali vozovi v ponedeljek ob 11. uri predpoldnem na kolo-dvoru v Ormužu (Friedau). Da se more ob imeno-vani uri dojeti v Ormuž, treba je se gospodom od Ma-riborske strani odpeljati z jutrajšnjim graškim vlakom, onim pa od celjske strani z vlakom ljubljanskim, ki pride ob 6. uri v Celje, ob 1/2 9. na Pragerje (Prager-hof). *Da se more določiti potrebno število vozov in pre-nočišč, prosijo se vsi oni gospodje učitelji, kateri se na-meravajo zbora udeležiti, da to podpisamemu odboru vsaj 10 dni poprej naznaniti izvolé!* Z ozirom na te pri-prave in olašave nadja se podpisani odbor obile udele-žitve.

Odbor učiteljskega društva za slovenski Štajer.

Iz doljnega Zemona pri Notranjski Bistrici 18. maja. (*Spominek vrlemu kmečkemu mladenču*.) Slavnoznanega našega cerkvenega pesnika in slovenskega pisatelja, pre-častitega duhovnika gosp. J. Bilca je silo britka zguba zadela. Umrl mu je 14. dne t. m. v Bistrici edini brat, po vsej fari spoštovani mladenec Jože. Bil je ranjki veren sin naše sv. katoliške cerkve, priden in izveden gospodar, iskren domoljub, in vseskozi prijatelj in bralec Vašega cenjenega lista. Zatoraj v resnici zasluži, da mu „Novice“, ki so mu bile učiteljice, postavijo ta mali spominek. Koliko je on veselja imel do sadjereje in vinograda, se lahko vsak sam prepriča, kdor obišče po-sestvo ranjcega v Bistrici. Bil je pa tudi izveden v

čebelarstvu in živinoreji in sploh vseh strokah kmetij-stva. Kedar so bile kakošne volitve, če tudi bolehen, se ni dal zdržati, da ne bi bil prišel na volišče in tam delal in glasoval za možé, po „Novicah“ nasvetovane. Od svojega malega premoženja je ubogim rad dajal, in na njegovi žagi so siromaki imeli, kakor so šaljivo rekli, svoj gojzd, ker nobeden ni šel prazen od ondot. Bil je tih, pohleven, krotak in z vsakim ljubeznjiv, zato ni imel ni enega sovražnika. Umrl je ves vdan v voljo Božjo ter z ginljivimi besedami se poslovil od svojega prežalostnega gospoda brata. Kako so ga ljudje sploh čislali in ljubili, pokazalo se je pri njegovem pogrebu. Menda ni bilo v Bistrici človeka, da ne bi bil prišel molit za-nj in še enkrat pogledat obličje ranjkega „Pe-peta“. Na trugo so mu pokladali vencev ter ga velika množica iz več vasi spremila na pokopališče. Cele bukve bi se dale popisati o tem vrlem mladenču naj dodam le še to, da ga je naš velečastiti rojak gospod general pl. Valenčič visoko čislal in ga vsako leto, ko je iz Gradca v Bistrico prišel, obiskal, da mu je raz-kazal vse na novo nasajena drevesca in trte. Zato je tudi, ko je izvedel njegovo smrt, gospodu bratu ranj-kega rekel: „potolažite se, Vaš brat je bil redka pri-kazen med sedanjo večidel pokvarjeno mladino.“ Bodi vrlemu sinu majke Slave zemljica lahka!

Joz. P. Škrlejev, kmetovalec.

Iz Ljubljane. — No, take politične prismojenosti pa dosihmal še nismo slišali, kakor je ona, s katero se je pretekli teden v zbornici gospôski produciral deželni glavar Štajarski dr. pl. Kaiserfeld, rekši, da „Av-strija brez Ogrov ne more obstati!! Brez Ogrov se ne dá Avstrija misliti, zato si po Kaiserfeldovih be-sedah Avstrijanci moramo od Ogrov kupiti eksistenco! Po takem dobí staročastitljiva Habsburška monarhija kmalu zopet drugo ime; — po možu „mit den bleiernen Fusssohlen“ imenovala se bo: „Ungarn und die Nebenländer“. Če take norije slišimo, res se ni ču-diti, da so blaznice povsod premajhne.

— (*Deželna cenilna komisija*) je imela pretekli teden seje, in jih nadaljuje tudi ta teden, v katerih se pretre-sujejo poročila udov popotnega odseka centralne komi-sije, ki so imeli nalog, razmere več deželá pregledo-vati, potem pa poročati, ali so tû in tam s temi razme-rami, rodovitnostjo zemlje itd. tudi vrstilne tarife v pravi primeri ali ne, in ali se tudi tarife sosednih de-želá vjemajo z njimi ali ne.

— (*Volitve odbornikov v glavni odbor za obdelo-vanje močvirja*) so dotične občine izvršile. Občina Stu-denec s 6 še družimi občinami si je izvolila gosp. Martina Peruzzija, Jan. Gamsa in Jan. Šenka, za namestnika pa A. Kraljiča. Vse občine, ki so do-zdaj volile, so si izbrale prave možake, med katerimi gosp. Peruzzi stoji v prvi vrsti. — Kar naravnost škandal pa moramo imenovati volitev Vrhniško, Blatne Brezovice itd. Tû so bili voljeni neki Janez Jurček, Val. Krče in pa Fr. Oblak. Nadejali smo se, da vsaj v začetku, ko ima po novi postavi se vstanoviti za obdelovanje močvirja sila važni odbor, se bodo izbirali veljavni možaki, al — žalibog, da se ravno na Vrhniki ni to zgodilo. — Zdaj ima še de-želni odbor svojega poslanca voliti v močvirski odbor, in s tem je ves odbor ustanovljen.

— (*Iz seje dežel. odbora 18. maja*.) Vsled prošnje vaščanov iz Podcerkve in Nadleska na Notranj-skem za pomoč zoper povodnje v Ložki dolini je deželni odbor sklenil, deželnega inženirja Vičelna po-slati na ogled in preiskavo svetá Ložke doline, da po-tem poroča, kako bi se mogle povodnje brez ogromnih stroškov odvrniti. — Predlogoma dotičnih krajnih in okrajnih šolskih svetov, da se Jakob Koželj v nad-

učiteljski službi na dverazredni ljudski šoli v Čermošnjicah, — Janez Žerovnik pa v učiteljski službi na ljudski šoli v Begunjah pri Cerknici stalno potrdita, je deželni odbor pritrdil. — O načrtu postave, katera je bila leta 1875. po baronu Apfaltrernu v deželnem zboru predlagana zaradi odveze posestev od bire in drugih darov v denarjih ali v naturi za cerkve, duhovne redove, županije in njih organe, je deželni odbor sklenil, da on prihodnjemu deželnemu zboru ne stavi nobenega predloga. — Sklenilo se je, da se podeli izpraznjena Schellenburgova dijaška stipendija enemu dijaku Ljubljanske gimnazije. — Sklenilo se je, da se v razstavo ročnih izdelkov blaznih Dunajske Brindelfeldske blaznice, ki bode letos proti koncu leta, pošlje obris deželne blaznice (norišnice) na Studencu — in nekoliko izdelkov blaznih iz Kranjske blaznice.

— (O unidanji hranilnični pravdi): ali naj se njena pisarna zida na mestu Novakove hiše ali pa za to kupi Kozlerjev vrt, je odločila c. k. deželna vlada, naj se skliče še en zbor, temu naj pa hran. vodstvo bolj precizne predloge stavi. Ker bode zbor morebiti že ta teden, agitujejo Novakovci in pa Kozlerji zdaj vsak hudo za svojo stran. Nekdo nam je rekel: „naj hranilnica kupi svojo lepo in prostorno hišo na Poljanah nazaj, pa bo najbolj pametno“. Res dober svet, pa ostra kritika ob enem.

— Dr. Mitteis, podvodja Terezijanske akademije na Dunaji, od leta 1853. do 1866. izprva profesor, potem pa vodja gimnazije Ljubljanske, je 15. dne t. m. na Dunaji po dolgem bolehanju umrl. Kakor v Ljubljani obče čislani, tako je bil dr. Mitteis tudi na Dunaji visoko spoštovan. Blag mu spomin!

— (Valvazorja 33. snopič), ilustrovan s 27 podobami Kranjskih gradov, je prišel na svetlo; dodan mu je za 1. zvezek, ki obsega 1. 2. 3. in 4. knjigo, naslovni list in pa navod bukvovezu, katere snopiče naj veže v 1. zvezek.

— Živo nas veseliti morajo velike ovacije, ki sta jih doživela naša rojaka gospoda Gerbic in Noll pri zadnji predstavi opere „Hugenotti“, s katero je v Zagrebu bila sklenjena gledališka sezona. Ne le slava in živio-klicev sta žela oba, gosp. Gerbic, ki je 9 let bil prvi tenor Zagrebske opere, katero sedaj zapusti, pa je bil odlikovan še posebej s srebrnim lavorovim vencem in pa diplomo častnega člana narodnega gledališča. „Obzor“ izreka nado, da se oba tako zelo čislana pevca in v obče spoštovana meščana zopet vrmeta v Zagreb — na čast narodni pevski muzi.

— (Dražba goveje živine), ki jo je gosp. odbornik Seunig prpeljal iz Štajarskega, se je danes jako živahno izvršila. Prišlo je kupcev iz različnih krajev veliko, in prodanih je bilo 11 junic od 66 do 124 gold. in 4 biki od 116 do 150 gld. v okraj Kamniški, Kranjski, Ljubljanski in Postojnski.

— (Pobirki iz časnikov.) „Tagblatt“ se je v svojem 111. listu zopet oglasil z različnimi gnjusobami, s katerimi skuša opravičiti psovke zoper narodno stran, katere smo zavrnil v zadnjem našem listu. Ni nas volja kazati, kako „Tagblatt“ prejšnjo grajo proti „objektiviteti“ deželnega predsednika skuša, kakor Nemec pravi, „wieder abzuwickeln“, — tudi nam že preseda pravdati se dalje zoper natolcevanje slovenskih domoljubov z Mahomedanskim listom, ki zagovarja vzdrževanje zverinskega Turškega regimenta, — le ono očitane moramo omeniti, s katerim je „Tagblatt“ nehoté sam sebe vjel v past. Očita namreč narodni stranki, da vkljub toliko zdatni denarni pomoči po preteku dvanajst in več let ni bila v stanu spraviti slovensko-nemškega slovarja na dan. — Al to očitane ne gré na adresu národne stranke, ampak na adresu tistega gospoda, o katerem

je „Tagblatt“ lani in predlanskim večkrat rekel, da je eden „von seinen Leuten“. V njegovih rokah leži nakupičen bogati material za slovenski del slovarjev, — v njegovih rokah leže „die munifizenten Geldmittel“, — v njegovih rokah leži oporoka preblagega knezoškofa Wolfa z besedami „um meinen Landsleuten, welche sehnsuchtsvoll auf ein Wörterbuch harren“, — al gospod, ki ima vse to v rokah, ne mara za vse to nič; vkljub mnogokrat od naše strani ponavljanim željam in opominom ležijo celi kupi rokopisa, veliki zakladi denarja in sveta volja škofa Wolfa v shrambi gospoda knezoškofa Pogačarja. Na to — to adresu morate „Tagblattovci“ poslati svoja pisma, da izveste, da mi narodna stranka ogromne zavleke kriva, ampak da je „wo anders der Grund, dass seit zwölf und mehr Jahren noch immer auch nicht ein Bogen des slovenischen Theils des Wörterbuches in Druck erschien.“ „Novice“ niso že hotele nič več omenjati te zoperne stvari, vedé, da proti toliki trdovratnosti je vsaka beseda bob v steno. Ker pa „Tagblattovci“ narodni stranki očitajo „Unfähigkeit auf dem Gebiete des geistigen Schaffens“, prisiljeni smo, tako osramotovanje odvrniti od nje.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Zbornica gospôska državnega zbora je imela pretekli teden sejo, v kateri se je obravnaval novi bankini statut. Pri tej priliki se je oglasil dr. pl. Kaiserfeld, deželni glavar Štajarski, ki je neki leta 1867 Beustu za „botra“ bil pri rojstvu dualizma, in je v tej seji tako čudno govoril, da se smelo misliti, da je Dunajski državni zbor Turški parlament, kajti tam tudi trdijo, da kristjanom ni moči biti brez Turkov, dr. Kaiserfeld pa je trdil, da Avstrija pogine, če nima Ogrov! Slovani pač dobro vedó, zakaj je mož tako govoril: „če Nemci (prav za prav le nemčurji med Nemci) nismo v zvezi z Magjari, prestane naše gospodstvo“ — si misli mož „s svinčenimi podplati“, zato je rekel, da brez 5 milijonov Magjarov ne more obstati Avstrija! — Da je ta govor Magjare zopet prav trdno na konja posadil, je gotovo. Vse drugače pa se je glasil pl. Plener, nekdanji finančni minister; on ni jahal političnega kljuseta kakor dr. Kaiserfeld, ampak držal se stvari — bankenega statuta, rekši: „če se že enkrat žrtvujemo, mora pa ta žrtev vsakako zadnja biti!“

— Zbornici poslancev je ministerstvu pretekli teden predložilo načrt nove gozdne postave in pa načrt postave, po kateri se stara pogodba z Ogersko podaljša še do konca junija. To je zdaj že tretji podaljšek; prvi je bil za 3, drugi za 2 meseca, ta pa za mesec dni. Mi pa vprašamo: je li katera živa duša na svetu, ki bi vedela, da je ta provizorij zadnji?

— Kakor se iz odborovih sej sliši, v katerih se obravnava nova pogodba z Ogersko, se kaže zelo volja dognati jo po željah vladnih. Ali boste pa zbornici teh misli, je drugo vprašanje. Če večina pritrdi vladnim predlogom, dobijo Ogri vse, kar so pred 2 letoma zahtevali: paritetno banko, 50 odstotkov političnih pravic, dolžnosti pa imajo le 30 odstotkov, vrh tega pa zato, da so Magjari tako prijazni, pogoditi se na novo z Avstrijo, dobijo še 27½ milijonov gold. Avstrijskih davkovskih denarjev več povrnjenih kakor prej. — To — pravijo dualistični kolovodji — je poštena pogodba. Da se Bogu usmili!

— Cesarjevič Rudolf bi imel ta mesec v Prago iti, da se ondi vadi praktične vojaške službe, — al „Politiki“ se z Dunaja naznanja, da Magjari na vsa